

Sygn. akt V CZ 84/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Agnieszka Piotrowska

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi A. B.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 6 października 2011 r.,

w sprawie z powództwa A. B.

przeciwko N. K. Sp. z o.o. z siedzibą w W.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 9 stycznia 2015 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 7 maja 2014 r.,

oddala zażalenie; przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego adwokat S. P. 300 (trzysta) zł powiększoną o podatek od towarów i usług (VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Powód A. B. złożył skargę o wznowienie postępowania, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 6 października 2011 r. W wyroku tym oddalono ostatecznie żądanie powoda o zamieszczenie w prasie przeprosin za naruszenie dóbr osobistych powoda. W skardze powód powoływał się na to, że powziął z Internetu wiadomość o wydaniu przez Sąd Najwyższy w dniu 10 stycznia 2014 r. wyroku (I CSK 128/13), w którym przyjęto odpowiedzialność pozwanego administratora za naruszenie dóbr osobistych znanego polityka polskiego wskutek nieusunięcia z Internetu wulgarnych treści dotyczących jego osoby. Zdaniem skarżącego, wymaganie jednolitości orzecznictwa uzasadnia istnienie podstawy do uchylenia zaskarżonego skargą wyroku i orzeczenia zgodnie z żądaniem powoda.

Sąd Apelacyjny odrzucił skargę jako pozbawioną odpowiednich podstaw prawnych jej wniesienia (art. 410 § 1 k.p.c.).

W zażaleniu powoda podniesiono zarzut naruszenia art. 403 § 2 k.p.c. Skarżący bronił stanowiska o istnieniu właściwej podstawy wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nadal utrzymuje, że wydanie wyroku w innej sprawie, w analogicznym lub zbliżonym stanie faktycznym i prawnym stanowi podstawę wznowienia postępowania, która mieści się w ogólnej formule art. 403 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny nie podzielił takiego stanowiska, trafnie zaznaczył, że możliwe jest tylko wtedy wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania rozpoznawczego, gdy doszłoby do wykrycia prawomocnego wyroku dotyczącego tego samego stosunku prawnego (prawa), który był (było) przedmiotem sporu (art. 402 § 3 k.p.c.). Wspomniany przez skarżącego wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.I.2014 r., I CSK 128/13 (s. 1 akt sprawy) nie tworzy także samodzielnej podstawy wznowienia postępowania, przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c. Skarga o wznowienie postępowania nie jest instrumentem służącym ujednocnieniu orzecznictwa sądów powszechnych. Dla oceny zasadności wniesionej przez

powoda skargi nie mają znaczenia subiektywne odczucia skarżącego, ponieważ sprawą najzupełniej obojętną pozostaje to, wobec kogo zapadł inny prawomocny wyrok w podobnych okolicznościach faktycznych.

Z tych przyczyn należało zażalenie powoda oddalić jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 6, 13, 20 rozporządzenia MS z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).